

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudkyň Mgr. Petry Weissové a JUDr. Terezy Kučerové v právní věci žalobce: **obec Velký Osek**, se sídlem Revoluční 36, Velký Osek, zast. doc. JUDr. Ing. Tomášem Moravcem, Ph.D., advokátem, se sídlem Hubáčkova 576/25, Praha 14, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí ministra pro místní rozvoj ze dne 23. 9. 2024, č. j. MMR-63210/2024-26, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 2. 2025, č. j. 10 A 95/2024-62,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Ministr pro místní rozvoj rozhodnutím ze dne 23. 9. 2024, č. j. MMR-63210/2024-26, podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zamítl pro opožděnost námitky proti opatření poskytovatele dotace ze dne 2. 8. 2024, kterým podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, nebyla žalobci za porušení části IV, bodu 1 a 3 Rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 19. 10. 2023, č. j. 68733/2023-55/1, v platném znění, vyplacena část dotace ve výši 3.151.805,60 Kč (dále jen „opatření“). Opatření totiž bylo žalobci doručeno prostřednictvím systému IKSP21+ (dále též „systém“) dne 2. 8. 2024 v 14.08 hodin, kdy se do něj přihlásil uživatel CERPAV10_EXT. Žalobce

podal námitky dne 21. 8. 2024, tedy po uplynutí patnáctidenní lhůty, jejíž poslední den připadl na 17. 8. 2024.

[2] Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem ze dne 27. 2. 2025, č. j. 10 A 95/2024-62, žalobu proti tomuto rozhodnutí o námitkách zamítl.

[3] V odůvodnění tohoto rozsudku městský soud mimo jiné uvedl, že podstatou sporu mezi účastníky řízení je to, který den obdržel žalobce informaci o vydání opatření. S touto otázkou se přitom vypořádal následujícím způsobem:

[4] Ze správního spisu vyplývá, že žalobce udělil dne 20. 9. 2022 pro dotační řízení plnou moc společnosti EuroPartners Consulting, s.r.o., zastoupené jednatelem Mgr. Ing. Petrem Štěpánkem. Plná moc obsahuje oprávnění, aby za sebe zmocněnec ustanovil dalšího zmocněnce, a to fyzickou osobu. Účastníci řízení se shodují na tom, že veškerá komunikace mezi žalobcem, respektive jeho zástupcem a žalovaným probíhala prostřednictvím systému a že osobou oprávněnou k přijímání písemností pro žalobce byl právě Petr Štěpánek. Postavení a oprávnění dalšího adresáta písemností P. Č. nejsou ze správního spisu ani podání účastníků zcela zřejmé, což však z níže uvedených důvodů nemá žádný vliv na posouzení věci. Stejně tak je nesporné, že opatření o nevyplacení části dotace bylo součástí depeše nazvané „Schválení žádosti o platbu“, kterou žalovaný odeslal žalobci dne 2. 8. 2024 v 10.27 hodin.

[5] Účastníci řízení se naopak neshodnou na tom, kdy se Petr Štěpánek s depeší seznámil. Žalobce tvrdí, že se do systému přihlásil až dne 7. 8. 2024, zatímco podle žalovaného tak učinil již dne 2. 8. 2024. Přitom žalobce neoznačil na podporu svého tvrzení žádný přímý důkaz, avšak žalovaný spolu s duplikou předložil celkem šest snímků obrazovky pořízených v systému, jimiž byly provedeny důkazy při soudním jednání. Z nich vyplývá, že Petr Štěpánek se do systému přihlásil nejen dne 7. 8. 2024 ve 22.38 hodin, jak tvrdí žalobce, ale již dne 2. 8. 2024 v 14.37 hodin, což je zřejmé z Auditů přístupů. Právě toto datum uvádí systém jako „rozhodné datum doručení“ opatření, jak vyplývá ze snímku obrazovky. Tuto písemnost považoval systém za doručenou již přihlášením P. Č. dne 2. 8. 2024 ve 14.17 hodin, jak je zřejmé z označení příjemce „CERPAV10_EXT“ v detailu depeše. Na snímku obrazovky je zachycen rovněž obsah této depeše se stručným shrnutím obsahu opatření. Avšak i kdyby P. Č. nebyl osobou oprávněnou k přijetí písemnosti za žalobce, k řádnému doručení by došlo ještě téhož dne ve 14.37 hodin, kdy se do systému přihlásil Petr Štěpánek. Bylo tedy prokázáno, že opatření bylo žalobci doručeno dne 2. 8. 2024. O věrohodnosti snímků předložených žalovaným přitom není žádný důvod pochybovat, neboť se jednalo o více snímků, které jsou ve vzájemném souladu, logicky se doplňují a nevykazují žádné znaky dodatečných úprav, což ostatně netvrdil ani žalobce.

[6] Žalobce v tomto směru argumentoval, že Petr Štěpánek se ve dnech 27. 7. až 10. 8. 2024 nacházel na stanovém táboře bez vody a elektřiny, kde neměl po ruce výpočetní techniku. Tato svá tvrzení však nijak neprokázal, nehledě na to, že současné technologie umožňují i na místě bez elektřiny provozovat po omezenou dobu výpočetní techniku, např. pomocí záložních baterií a zdrojů. Avšak i kdyby se všechna žalobcova tvrzení nakonec ukázala

pokračování

pravdivá, nevylučovala by možnost, že Petr Štěpánek svěřil přístupové údaje ke svému uživatelskému účtu na dobu své nepřítomnosti jiné osobě, která se do systému přihlásila a depeši si přečetla jeho jménem, což by nemělo na platnost doručení žádný vliv. Motivací k přihlášení do systému jistě mohl být e-mail oznamující doručení písemnosti (interní depeše) od žalovaného, jenž přišel zástupci žalobce. Z textu e-mailu přitom nic nenasvědčovalo konkrétnímu obsahu depeše. Jako další logické vysvětlení se nabízí, že se Petr Štěpánek přihlásil do systému na základě upozornění P. Č., jenž se s opatřením seznámil o 20 minut dříve. Žalobcova tvrzení tak nemohla převážit nad údaji zachycenými ve snímcích ze systému, které prokazují, že opatření bylo zástupci žalobce doručeno již dne 2. 8. 2024.

[7] Žalobce v replice ještě namítl, že žalovaný porušil svou povinnost jej o nevyplacení části dotace vhodným způsobem informovat, neboť příslušná depeše byla označena jako „Schválení žádosti o platbu“, a nikoli „Informace o nevyplacení dotace“, jak by odpovídalo jejímu obsahu. Proto o formálním doručení depeše vůbec nelze hovořit. Tuto argumentaci však žalobce uplatnil až v replice podané po uplynutí lhůty pro podání žaloby, takže se jedná o nepřipustný žalobní bod. Přesto lze stručně poznamenat, že i když příslušná depeše byla ne zcela přesně označena jako „Schválení žádosti o platbu“, tak stejně jako opatření obsahovala věrný popis toho, jak žalovaný o žalobcově žádosti o dotaci rozhodl, přičemž bylo prokázáno, že se žalobcův zástupce s obsahem těchto písemností seznámil již dne 2. 8. 2024. Navíc žalovaný avizoval nevyplacení části dotace již ve sdělení ze dne 26. 7. 2024, nazvaném „Předložení námitek ke stanovisku k VZ 1431“, jež bylo žalobci doručeno 30. 7. 2024 přihlášením právě Petra Štěpánka do systému, jak je zjevné z označení příjemce „STEPET11_EXT“ na snímku z obrazovky. Oznámení proto nemohlo být pro žalobce překvapivé.

[8] Za této situace poslední den lhůty pro podání námitek proti opatření o nevyplacení části dotace připadl na pondělí 19. 8. 2024, a žalobce tak učinil opožděně, ať je podal dne 21. 8. 2024 nebo již dne 20. 8. 2024, kdy mu v tom podle jeho tvrzení bránila nefunkčnost informačního systému. Závěr žalovaného o opožděnosti námitek je proto správný.

II. Obsah kasační stížnosti a dalších podání účastníků řízení

[9] Proti tomuto rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost. V ní a dalších podáních učiněných v řízení před Nejvyšším správním soudem namítl, že městský soud v odůvodnění svého rozsudku jen formalisticky přihlédl k údajnému přihlášení Petra Štěpánka do systému a nezabýval se celou žalobní argumentací, kterou navíc odmítl s tím, že byla učiněna až v replice k vyjádření žalovaného. Ta se však vztahovala k žalobnímu bodu, v němž poukázal na skutečnost, že nedošlo k řádnému a účinnému doručení opatření a v tomto ohledu je nutné vycházet až z okamžiku, kdy se s tímto rozhodnutím seznámil jeho zástupce Petr Štěpánek. Kvůli nepřihlédnutí k uvedené argumentaci městský soud nezkoumal, jaké informace má k dispozici uživatel systému, který pouze vidí, kdy byl dokument nahrán do systému.

[10]Dále stěžovatel namítl, že městský soud odmítl provedení důkazu, kterým chtěl prokázat, jaké údaje ohledně doručení opatření eviduje v uživatelském prostředí systému, a podpořit svá tvrzení o nedoručení depeše. V tomto důkazu jsou v podobě printscreenu obsaženy informace o údajném doručení předmětné depeše, které odpovídají času nahrání dokumentu do systému, a nikoliv času přihlášení Petra Štěpánka.

[11]Podle následující námitky stěžovatele nebyl žalovaný doposud schopen v systému doložit řádné informování uživatele STEPET11_EXT, tj. Petra Štěpánka o konkrétním čase doručení opatření k jeho rukám. Rovněž není zřejmé, proč v systému nebylo možné doručit depeši přímo uživateli STEPET11_EXT, tedy do profilu s jeho uživatelským přístupem, a proč systém nebyl schopen uvádět informace o jejím doručení ve vztahu k této osobě, které měl být tento zásadní dokument výhradně adresován. Přitom systém podle údajů žalovaného umožňuje přesný výběr adresáta a pokud byla depeše adresována výhradně Petru Štěpánkovi, bylo možné zjistit, kdy přesně došlo k jejímu doručení, což by bylo jednoznačně zaznamenáno a prezentováno. Místo toho žalovaný doručoval dokument i jiným osobám, jejichž oprávnění k zastupování nebylo nikdy doloženo, a následně jako okamžik doručení označil přihlášení první z nich P. Č., a nikoliv zmocněnce. Přitom nebylo doloženo, že by jiným osobám byla udělena substituční plná moc nebo byly jinak oprávněny převzít předmětnou depeši, a proto takové doručení bylo učiněno v rozporu s § 21 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), i se základními principy správního řízení. Informace o doručení depeše dne 2. 8. 2024 tak nebyla ve výstupech ze systému dostupná, nebyla v tomto ohledu zaslána žádná notifikace ani oznámení o doručení opatření nebylo zasláno v době běhu lhůty pro podání opravného prostředku proti němu. Nadto sám žalovaný připouští, že systém eviduje doručení podle první přihlášené osoby, a nikoliv podle adresáta. Jelikož tedy neměl informaci o datu doručení opatření, bylo nutné vycházet z toho, že se s ním seznámil dne 7. 8. 2024, kdy se Petr Štěpánek přihlásil do systému na základě jeho urgency, že dotace nebyla vyplacena v plné výši.

[12]Podle stěžovatele tedy systém neobsahoval řádné údaje o doručení ve vztahu k relevantnímu adresátovi Petru Štěpánkovi, v důsledku čehož nebyl řádně poučen o okamžiku doručení opatření ani informován o počátku běhu lhůty pro podání opravného prostředku. Proto doručení dne 2. 8. 2024 nelze považovat za účinné a bylo nutné postupovat v souladu s principem materiálního doručení písemnosti, aby mu bylo umožněno na opatření odpovídajícím způsobem zareagovat. Za této situace bylo zapotřebí vycházet z jeho vlastních záznamů, v nichž evidoval doručení opatření dne 7. 8. 2024.

[13]S ohledem na tyto skutečnosti stěžovatel navrhl zrušení napadeného rozsudku.

[14]Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti a v dalším podání uvedl, že systém je nastaven tak, aby zachycoval jednotlivé úkony jeho účastníků a dovedl je prokázat. Petr Štěpánek i P. Č. se přihlásili do systému jak dne 2. 8. 2024, tak dne 7. 8. 2024, přičemž mezi těmito přihlášeními není věcný ani technický rozdíl ani rozdíl v materiální povaze doručení. Přestože stěžovatel přikládá ke kasační stížnosti svůj printscreen jako důkaz, který by měl doložit pouze informace o nahrání dokumentu do systému, a nikoli času přihlášení Petra

pokračování

Štěpánka, tak z jeho obsahu jasně vyplývá, že systém již vygeneroval „rozhodné datum doručení“. K tomuto přitom dochází jen tehdy, pokud se příjemce přihlásí a zároveň lze z textu depeše jasně vyčíst informaci o finanční opravě, kde jsou patřičné dokumenty uloženy a příjemce je informován o možnosti podat opravný prostředek. Data tak v systému neabsentují, když datum doručení je na depeši pod seznamem depeší vpravo, označené jako „rozhodné datum doručení“, které je generováno systémem samotným po přihlášení příjemce a přečtení depeše příjemcem.

[15]Dále podle žalovaného, i kdyby na první pohled nebylo vizuálně zcela zřejmé, kdy byla depeše doručena, nemělo by to vliv na samotnou skutečnost, že se příjemce do systému přihlásil, s depeší se tak seznámil a o uvedeném úkonu byl v systému proveden záznam. Skutečnost, že i samotnému příjemci depeše se zobrazuje informace o rozhodném datu doručení depeše, je pak jen přínosem pro obě strany komunikace. Není tedy pravdou, že by stěžovatel neměl informaci o okamžiku doručení písemnosti, respektive depeše. To, že se do systému dne 2. 8. 2024 přihlásil také P. Č., nemá na možnost doručení pro samotného příjemce žádný dopad, protože se toho samého dne přihlásil i Petr Štěpánek a samotná depeše zůstala k dispozici v systému, včetně dat o přístupu jednotlivých osob. Bylo přitom zcela na zodpovědnosti stěžovatele, kterým osobám poskytne přístupové informace do systému a s jakým oprávněním a následně jaký mají mezi sebou nastavený způsob komunikace.

[16]Žalovaný také uvedl, že stěžovatel byl příručkami, praktickými návody i samotným průběhem administrace projektu náležitě seznámen s prací a s postupy v systému, včetně stavů schválených v řízení o žádosti o platbu, tedy že jednoduchý název předmětu depeše o čtyřech slovech nemusí vyjadřovat celý její obsah, nýbrž informuje pouze o jejím předmětu. Zároveň si stěžovatel musel být vědom, že s ohledem na bezprostředně předcházející informaci před depeší oznamující schválení žádosti o platbu a chystané provedení opatření ve formě nevyplacení části dotace lze takové opatření očekávat. Název depeše „Schválení žádosti o platbu“ představoval jen *terminus technicus* pro ukončení procesu administrace žádosti o dotaci, přičemž jeho konkrétní výsledek byl uveden v samotném textu depeše, která ani ve svém návěti neuvádí, že by platba byla schválena podle podané žádosti o dotaci. Proto uvedený název předmětu depeše nemohl vést stěžovatele k domněnce, že opatření nebude provedeno.

[17]Žalovaný odkázal také na příslušné pasáže odůvodnění napadeného rozsudku a uzavřel, že stěžovateli byla depeše obsahující opatření řádně doručena již dne 2. 8. 2024, v důsledku čehož zmeškal lhůtu pro podání námitek.

[18]S ohledem na tyto skutečnosti žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

III. Posouzení kasační stížnosti

[19]Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Přitom neshledal vady uvedené v § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Stěžovatel v kasační stížnosti odkázal na § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., avšak

z jejího obsahu vyplývá, že ji podal rovněž z důvodu uvedeného v písmenu d) téhož ustanovení, neboť v ní namítl i vady žalobního řízení.

[20]Podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.* Podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost.* Podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.*

[21]Městský soud v napadeném rozsudku náležitě objasnil všechny rozhodné důvody, které jej vedly k závěru, že opatření bylo zástupci žalobce Petru Štěpánkovi doručeno již dne 2. 8. 2024 ve 14.37 hodin. Vycházel přitom ze skutečnosti, že tento přesný časový údaj je uveden v „Auditu přístupů k projektu“ jako okamžik přihlášení Petra Štěpánka do systému, což vyplývá ze snímku obrazovky pořízeného v systému, které předložil žalovaný v žalobním řízení. Dále vzal v úvahu, že depeše doručená Petru Štěpánkovi dne 2. 8. 2024 obsahovala výstižný popis výsledku rozhodnutí o žádosti o dotaci, čímž zároveň reagoval na argumentaci stěžovatele obsaženou v replice k vyjádření žalovaného, že tato depeše byla nepřesně označena jako „Schválení žádosti o platbu“, byť ji považoval za pozdě uplatněný žalobní bod. Přitom objasnil, že nevyplacení části dotace již bylo avizováno ve sdělení ze dne 26. 7. 2024, které bylo Petru Štěpánkovi doručeno dne 30. 7. 2024, a proto tato skutečnost nemohla být pro stěžovatele překvapivá. Městský soud provedl také důkaz jedním snímkem obrazovky systému, který předložil v žalobním řízení stěžovatel. Proto není možné přisvědčit jeho námitce, že uvedený důkaz městský soud odmítl. Doplnění dokazování výpovědí svědka Petra Štěpánka, zadávací dokumentací ani vyjádřením Výzkumného a vývojového ústavu dřevařského, jimiž chtěl stěžovatel prokázat, že se mu nezobrazovaly údaje o přesném času doručení a přístupech jednotlivých osob do systému, nepovažoval městský soud pro posouzení věci za významné a tyto důkazní návrhy zamítl. Přitom z obsahu napadeného rozsudku je zcela zřejmé, že za podstatné považoval právě údaje obsažené v systému, z nichž vyplývá, že se zástupce stěžovatele Petr Štěpánek s obsahem příslušné depeše a opatření seznámil již dne 2. 8. 2004, který je proto nutné považovat za datum doručení rozhodnutí o nevyplacení části dotace.

[22]Lze tedy konstatovat, že napadený rozsudek je přezkoumatelný a řízení před městským soudem nebylo zatíženo vadami, které by mohly mít za následek nezákonnost napadeného rozsudku, v důsledku čehož nebyl naplněn důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

pokračování

[23] Za této situace se mohl Nejvyšší správní soud zabývat stěžejní kasační námitkou o neúčinnosti doručení opatření dne 2. 8. 2024.

[24] Nastavení komunikace v systému IKSP21+ vychází ze zákona č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podpoře regionálního rozvoje“). Podle znění jeho § 17e odst. 1 a 2 je tento monitorovací systém veřejným informačním systémem veřejné správy, jeho správcem je žalovaný a využívá se mimo jiné i v oblasti podpory a v oblasti územní spolupráce také pro informační zabezpečení činností a procesů souvisejících s vyhlášováním výzev k podávání žádostí o dotace, podáváním žádostí o dotace a doručováním rozhodnutí v řízení o poskytnutí dotace. Naposledy zmíněný dokument se přitom *považuje za doručený okamžikem, kdy se do monitorovacího systému přihlásí žadatel, příjemce nebo jimi pověřená osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění v rámci monitorovacího systému přístup k dokumentu*, jak vyplývá z odstavce čtvrtého téhož ustanovení.

[25] Jelikož opatření bylo stěžovateli doručováno prostřednictvím monitorovacího systému podle zákona o podpoře regionálního rozvoje, nemuselo splňovat požadavky, které pro doručování písemností stanovují jiné právní předpisy. Proto z hlediska účinného doručení opatření bylo jen rozhodné, kdy se do systému IKSP21+ přihlásila stěžovatelem pověřená osoba, která v jeho rámci měla s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k tomuto dokumentu. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že opatření mělo být v rámci monitorovacího systému doručeno Petru Štěpánkovi. Ze snímku obrazovky pořízeného v systému vyplývá, že tomuto zmocněnci byla dne 2. 8. 2024 v 10.27 hodin odeslána depeše s názvem „Schválení žádosti o platbu“, v níž se mimo jiné uvádí, že na žádosti o platbu byla provedena finanční oprava, že veškeré informace o ní a poučení o opravném prostředku jsou uloženy na záložce „Dokumenty“ v žádosti o platby pod názvem „Informace o finanční opravě“ a že za doručení se považuje den přihlášení oprávněné osoby (na straně příjemce) do systému. Podle stejného snímku systém považoval za rozhodné datum doručení depeše 2. 8. 2024 přihlášením P. Č., jak je zřejmé z označení příjemce „CERPAV10_EXT“. Ten se do systému přihlásil dne 2. 8. 2024 ve 14.17 hodin, což lze zjistit z dalšího snímku obrazovky „Audit přístupů k projektu“, jímž bylo stejně jako prvním zmíněným snímkem provedeno dokazování v žalobním řízení. P. Č. však v dané věci nebyl oprávněn k převzetí rozhodnutí v řízení o poskytnutí dotace, a proto z tohoto údaje nelze vycházet. Nicméně ze snímku „Audit přístupů k projektu“ dále vyplývá, že se dne 2. 8. 2024 ve 14.37 hodin přihlásil do systému také Petr Štěpánek, jemuž byla depeše také adresována, jak již bylo zmíněno, takže se s obsahem depeše mohl seznámit, neboť veškeré informace o finanční opravě a poučení o možnosti podat opravný prostředek byly již v systému dostupné, včetně poučení o tom, že se za doručení opatření považuje den, ve kterém se jakožto oprávněná osoba přihlásil do systému.

[26] Věrohodnost těchto důkazů stěžovatel nikterak nezpochybnil a toliko namítl, že opatření bylo nejdříve doručeno P. Č. v rozporu se zněním § 21 o. s. ř. Takové neúčinné doručení rozhodnutí o nevyplacení části dotace však nic nemění na skutečnosti, že dne 2. 8. 2024 se také do monitorovacího systému přihlásil Petr Štěpánek, který byl stěžovatelem pověřen, aby v něm měl přístup k uvedené písemnosti, přičemž okamžikem tohoto

přihlášení bylo podle § 17e odst. 4 zákona o podpoře regionálního rozvoje opatření stěžovateli řádně doručeno, takže se mohl s jeho obsahem seznámit a podat vůči němu včasné námitky, což však neučinil.

[27]Z uvedených důvodů městský soud ve shodě s žalovaným učinil správný závěr o opožděnosti námitek. Lze tedy konstatovat, že napadený rozsudek je zákonný, vychází z náležitě zjištěného skutkového stavu a nebyly naplněny ani důvody kasační stížnosti uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

IV. Závěr a náklady řízení

[28]S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl. Současně podle § 60 odst. 1 věty první a § 120 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť stěžovatel v něm neměl úspěch a žalovanému v něm nevznikly žádné náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. srpna 2025

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu